

Évközi 27. Vasárnap A

Ne aggódjatok semmiért, hanem minden imádságotokban és könyörgésetekben terjesszétek kéréseteket hálaadással az Úr elé! (Fil 4,6)

Olvasmány

Izajás 5,1-7

Hadd zengjem el barátomnak az ő szőlője iránt érzett szerelmes énekét. A barátomnak volt egy szőlőskertje, termékeny domboldalon. Felásta földjét, a köveket kiszedte belőle és nemes szőlőfajtákkal ültette be. A közepére tornyot épített, sajtót is vágott benne. Aztán várta, hogy szőlőt teremjen, de csak vadszőlőt hozott.

Most hát, Jeruzsálem lakói és ti, Juda férfiai: Tegyetek igazságot köztem és szőlőm között! Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit nem tettem meg vele? Azt vártam, hogy szőlőt teremjen, hát miért hozott csak vadszőlőt?

Most ezért tudotokra adom, mit fogok tenni szőlőmmel: Lebontom sövényét, hadd legeljék le, lerombolom falát, hadd tapossák össze. Parlaggá teszem: Nem metszik és nem kapálják meg, hadd verje föl a bozót és a gaz. És megparancsolom a felhőknek: ne hullassanak rá esőt. Igen, a Seregek Urának szőlője Izrael háza, és Juda népe az ő dédelgetett ültetvénye. Azt várta, hogy igaz tetteket vigyenek végbe, és lám, gaztetteket követnek el. Azt várta, hogy igazság terem náluk, de csak jajkiáltás hallik és siralom.

Szentlecke

Filippiekhez 4,6-9

Testvéreim! Ne aggódjatok semmiért, hanem minden imádságotokban és könyörgésetekben terjesszétek kéréseteket hálaadással együtt az Ur elé. Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.

Egyébként, testvéreim, arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, tisztességes és igazságos, arra, ami ártatlan, kedves, dicséretre méltó, ami erényes és magasztos. Amit tanultatok és elfogadtatok, amit hallottatok és példámon láttatok, azt váltsátok is tettekre, és veletek lesz a béke Istene!

Abban az időben Jézus ezt mondta a főpapoknak és a nép véneinek: Hallgassatok meg egy másik példabeszédet! Volt egy gazdaember, aki szőlőt telepített, bekerítette sövényvel, belül pedig (a sziklába) taposógödröt vágott, és őrtornyot épített. Aztán rábízta a szőlőt a munkásokra, és elutazott. Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgálait a szőlőmunkásokhoz, hogy a termést átvegyék. Ám a szőlőmunkások megragadták a szolgálait, s az egyiket összeverték, a másikat megölték, a harmadikat pedig megkövezték. Erre más szolgálakat küldött, többet, mint először, de ezekkel is ugyanúgy bántak. Végül a fiát küldte le hozzájuk, mondván: "A fiamat csak megbecsülik!" Mikor azonban a szőlőmunkások meglátták a fiút, így szóltak egymáshoz: "Ez itt az örökös! Gyertek, öljük meg, és miénk lesz az öröksége!" Meg is ragadták őt, kidobták a szőlőből, és megölték. Amikor megjön a szőlőskert ura, ugyan mit tesz majd ezekkel a szőlőmunkásokkal? Ezt válaszolták: "Gonoszul elbánik a gonoszokkal, a szőlőt pedig más munkásokra bízza, akik idejében átadják neki a termést." Jézus így folytatta: "Nem olvastátok soha az Írásokban: A kő, melyet az építők elvetettek, mégis szegletkővé lett, az Úr tette azzá, és szemünkben csodálatos ez! Ezért mondom nektek: Az Isten országát elveszitek tőletek, és olyan népnek adják, amely majd megtermi annak gyümölcsét."

Elmélkedés

A gonosz szőlőmunkásokról szóló példabeszéd a Messiás életének és Isten emberekre vonatkozó üdvösségtervének legválságosabb pillanatát írja le. Miután Isten fáradságot nem ismerve szólt a próféták által a szőlőmunkásokhoz, akik felelősek voltak Izrael szőlőjéért, végül elküldi saját fiát. Megtámadhatatlan felsőbbbséggel hirdeti Jézus hallgatóinak Isten fenyegető igazságszolgáltatását. A szőlőnek termést kell hoznia, Isten népe el kell, hogy ismerje a Messiást, Isten küldöttét.

De Izrael fiai sem jobbak, mint atyáik. Amint annakidején végül is elutasították az igazak és a próféták, ugyanúgy a főpapok és farizeusok azt tervezik, hogy megölik Isten kedves szőlőjének örökösét. Miattuk veszíti el a nép előjogát, hogy "választott nép" legyen, mert az Istennel kötött szövetséget az emberek oldaláról megtörik.

A példabeszéd annyira átlátszó, hogy még a főpapok és írástudók is felfogják, kiről és miről szól. Jézus saját haláláról beszél. Ugyanakkor a példabeszéd egy új uralom meghirdetésével ér véget, a Feltámadott vezetésével. Isten új népet teremt magának vámosokból, bűnösökből és pogányokból, a küldetést, amelyet Izrael házára bízott, elveszi tőlük és más bérlőknek adja.

Az új nép azonban ugyanazon elvárások előtt áll, mint a régi: a "gyümölcsök" döntenek, vagyis az igazságosság és Isten akaratának teljesítése a világban.

Milyen hát ez az új nép, amelyet Isten a zsidókból és pogányokból teremtett? Jobb, mint a régi? A kiválasztottság nem olyan privilégium, amely mások fölé emel minket vagy hatalmat ad. Inkább Egyházként, abban a tudatban, hogy Isten velünk van, sokkal nagyobb a felelősségünk, hogy testvéreinket szolgáljuk alázatosan és szeretettel. Nem szabad elfelejtenünk, hogy az Egyház arra a sarokkőre épült, amelyet az építők elvetettek. Egy kitalált hívott egybe minket, ezért meg kell nyílnunk a világ kitaláltjainak felé és késznek kell lennünk, hogy ugyanazokat szenvedjük el, mint Krisztus. Ha kivonjuk magunkat ezalól a felelősség alól, akkor számíthatunk arra, hogy Isten országát is elveszitek tőlünk és egy olyan népnek adják, amely meg hozza gyümölcsét.